

Ježíšovo pozvání

Dnešní promluva je inspirovaná biblickým textem z evangelia podle **Matouše, kap. 21, verše 10-17**

(http://www.bible.net.cz/app/b;jsessionid=ww9c73vlc171?book=Matt&no=21&_sourcePage=hngACejx6xXeTNpdHJOimg%3D%3D&_fp=A_vG_dle7KLPwmoAsmysEIQ%3D%3D)

Poněkud zvláštní dopravní prostředek

Když se někde na veřejnosti objevil Ježíš, vypadalo to, jako když dnes přijede do města známá osobnost. Lidé ho obklopovali a toužili se k němu dostat co nejbližší. Zatím co celebrity si vytvářejí kolem sebe bezpečnostní zónu a do své blízkosti si nikoho nepustí, Ježíš dělal opak. Vyhledával ty, kdo byli ve společnosti ti nejubožejší.

Ježíš před Velikonocemi přijížděl do Jeruzaléma, byl obklopen zástupy lidí. Lidé ho vítali, jákali, mávali palmovými ratolestmi, dokonce prostírali své pláště na zem a kladli je před něho. Lidé provolávali „hosana“ (v překladu „spas již“). Tím, vyjadřovali touhu, aby zaslíbený, očekávaný Zachránce (Mesiáš) již přišel a ujal se vlády. Toužili po míru, spravedlnosti a lepším životě, bez nadvlády Říma.

Když Ježíš takto vjel do Jeruzaléma, celé město se otřásl, rozrušilo. Něco takového nikdo nečekal. Do Jeruzaléma na svátky proudilo velké množství lidí, což muselo způsobovat ruch, ale i přes to Ježíšův vjezd do města na sebe upoutal pozornost.

Ježíš přijel na oslu obklopen zástupem skandujících radostných lidí. Jeho skutek byl dost „na hraně“. Takto byl ustanoven králem např. potomek Davidův, Šalomoun. A zástup Ježíše nazýval Synem Davidovým. To bylo, jako kdyby ho provolávali Mesiášem. Důvodem proč nezasáhla římská posádka, byl asi ten, že v jejich očích se Ježíšův vjezd do Jeruzaléma nejevil jako pokus o převrat. Žádný vojevůdce by nepřijel na oslu, ale na válečném koni a v plné zbroji. Kolem sebe by neměl lid ozbrojený ratolestmi, ale meči a kopími. Jeho kroky by vedly do královského paláce a na vojenskou posádku. Ježíš však zamířil do domu svého Otce, do chrámu.

Židovský chrám

V Novém zákoně jsou dvě slova, která jsou překládána jako *chrám*, a po právu; ale je mezi nimi zcela zřetelný rozdíl. Vlastní chrám je nazýván NAOS. Byla to poměrně malá budova, v níž byla svatyně a velesvatyně, do které mohl vstoupit jenom velekněz o velkém dnu smíření. Ale NAOS sám byl obklopen obrovským prostorem, který zabíral za sebou řazená stoupající nádvoří. První bylo *nádvoří pohanů*, do kterého mohl vstoupit kdokoli, vstoupit dál, bylo pohanům zakázáno pod trestem smrti. Pak bylo *nádvoří žen*, vstupovalo se do něj Krásnou bránou; tam mohl vstoupit každý Izraelec. Pak bylo další *nádvoří Izraelců*, do něhož se vstupovalo Nikanorovou bránou, velkou bránou z korintského bronzu; muselo ji otvírat a zavírat dvacet mužů. V tomto nádvoří se shromažďoval lid k bohoslužbě. Poslední bylo *nádvoří kněží*, do něhož směli vstupovat pouze kněží; v něm stál velký oltář zápalných obětí, kadidlový oltář, sedmiramenný svícen, stůl pro překládné chleby a velké měděné umyvadlo; a vzadu za tím vším stál vlastní NAOS. Celá tato oblast včetně všech nádvoří je také nazývána chrámem; řecky HIERON.¹

Ježíš, jak ho mnozí neznají

Část chrámu, do které Ježíš zamířil, bylo nádvoří pohanů. Když tam vstoupil, spatřil prodavače dobytka, ovcí a holubů a penězoměnce. Lidé přicházeli do chrámu, obětovat za své hříchy, nebo darovat na chrám nějaké peníze, jako oběť poděkování Hospodinu a jiní přinášeli peníze pro zaplacení chrámové daně. Vše bylo velmi praktické: Ti kdo přicházeli na svátky do Jeruzaléma, potřebovali nakoupit obětní zvířata a směnit běžná platidla za chrámovou měnu, která se směla v chrámě obětovat. Bylo to praktické, ale ne vše, co je praktické, je také

---

¹ (W. Barclay, *Matoušovo evangelium*)

dobré. Kdyby tato služba probíhala v nějaké uličce v Jeruzalémě, nebylo by na tom nic špatného. Ale oni tento obchod provozovali v chrámě. Všude plno hluku, dohadování, lidé se soustředili na obchod a vydělávání peněz. Zřejmě docházelo i k odírání poutníků, protože chrámový kurz měl velmi vysokou přírážku, stejně tomu bylo při prodeji obětních zvířat. Snad proto Pán Ježíš na adresu provozovatelů tohoto obchodu, trhovců, směnárníků i kupujících říká, že dělají z Hospodinova domu doupe lupičů. **Toto místo patří k chrámu, mělo být místem ztišení a modlitby pro všechny lidi, tedy i pro ty, kdo dál již vstoupit nesměli.** Namísto toho, bylo místem hluku, handrkování a zneužívání moci za účelem obohacování.

Dvojí poselství příběhu

Poselství Matoušovo

Jan píše, že si Ježíš upletl dŮtky a začal vyhánět z nádvoří všechny kupující i prodávající, směnárníkům zpřevracel stoly. A řekl jim: *"Je psáno: 'Můj dům bude zván domem modlitby', ale vy z něho děláte doupe lupičů."* (Matouš 21,13). Když bylo nádvoří prázdné od obchodníků a směnárníků, přistoupili k Ježíši chromí a hluchí a on je uzdravil. Kolem něho stáli děti a volali „Hosana synu Davidovu“. Tato scéna otevírá smysl tohoto příběhu.

Když Ježíš řekl *"Je psáno: 'Můj dům bude zván domem modlitby' "*, měl na mysli slova proroka Izajáše z 56 kapitoly. Chrám, jako dům Hospodinův má být místem modlitby, místem, kde se lidé mohou setkávat s Bohem. Místem, kde mu v modlitbě mohou přinášet chválu, poděkování, nebo vylévat své srdce plné bolesti a načerpat naději. Chrám má být místem ztišení a setkání s živým Bohem. Dnes se můžeme setkat s Bohem kdekoliv, kde se sami ztišíme k modlitbě, nebo všude, kde se sejdou dva, neb tři v Ježíšově jménu – tam je Ježíš uprostřed nich. Ale v té době byl nejdůležitějším místem uctívání Hospodina chrám. Tam, za oponou ve velesvatyni sídlila nad Cheruby schrány Hospodinova sláva. Nádvoří pohanů bylo jediné místo, kam mohli vstoupit všichni lidé, tedy i ti, kdo dále vejít nemohli: Lidé nemocní, chromí, slepí, ale i pohané. Jen sem mohli tito lidé přijít modlit se. Jedině v této části chrámu mohli přijít před Boží tvář. Ale jak pak by se zde mohli modlit, když tu byl hluk, dohadování, bečení ovcí a cinkání mincí. Místo připomínalo spíše tržnici, než dům Boží. Ale **Bůh chtěl přivést k sobě ty, kteří ho hledají.** Ty, kdo dbají na jeho cesty, kteří se z lásky k němu stali jeho služebníky, těm chtěl na své svaté hoře oblažit jejich srdce radostí. Proto Pán vyhnal všechny kupující i prodávající pryč a udělal místo těm, kdo se přišli do chrámu modlit.

Text z Matouše nám zjevuje Boží srdce. Vidíme, že Bohu nejde na prvním místě o krásný chrám, o to aby vše pěkně vypadalo na první pohled. **Bůh miluje člověka a zvláště se sklání k těm, kdo jsou slabí, nemocní, bezmocní, odstrčení a zve je k sobě.** Ve SZ na mnoha místech čteme, jak Bůh vyzívá, aby se lidé postarali o vdovy, sirotky, bezdomovce, nemocné. Sám Hospodin je nazýván ochráncem vdov a sirotků.

Žalmy 68

6 Otec sirotků, obhájce vdov je Bůh v obydlí svém svatém.

7 Bůh, jenž osamělé usazuje v domě, vyvádí vězně k šťastnému životu; ...

Ježíš otevírá cestu k Bohu Otci právě těm, kdo byli nějak znevýhodněni, přehlíženi, vyloučeni z možnosti vstoupit do chrámu pro sobectví těch, kdo si z Božího domu udělali tržnici.

Hospodin ústy Izajáše říká, že přijímá všechny, kdo k němu přicházejí a ctí jeho jméno. Izajáš praví:

Izajáš 56

6 Těm z cizinců, kteří se připojili k Hospodinu, aby mu sloužili a z lásky k jeho jménu se stali jeho služebníky, praví:

"Všechny, kdo dbají na to, aby neznesvěcovali den odpočinku, kdo se pevně drží mé smlouvy,

7 přivedu na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich oběti zápalné a obětní hody dojdou na mém oltáři zalíbení. Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy,

8 je výrok Panovníka Hospodina, který shromáždí zahnané z Izraele. Shromáždím k němu ještě další, k těm, kteří už k němu byli shromážděni."

Poselství Izajášovo

Pán otevřel chrám cizincům, pohanům, chromým, slepým... **My jsme ti cizinci, pohané, chromí a slepí, kterým Ježíš otevřel přístup k Otci**, a stali jsme se jeho dětmi. To nás Pán přivedl z dalekých končin na svou svatou horu. To Boží láska nás přivedla k němu blíž. To Bůh si nás zamiloval jako první a my jsme odpověděli své ano zlomení velikostí jeho lásky k nám.

Dnes nás Pán zve do své přítomnosti, k modlitbě, k sobě blíž. Dnes můžeme odložit vše, co nám brání a přistoupit k Bohu blíž. Bůh chce naše srdce naplnit, pokojem, občerstvit radostí a posílit pro všední život. V Boží blízkosti můžeme načerpat sílu pro zápas malými i velkými starostmi. V Boží náručí můžeme dojít vnitřního uzdravení, pokud je naše srdce zraněné. V jeho přítomnosti můžeme načerpat sílu k odpuštění druhým i sobě samým, pokud to potřebujeme. Před Boží tváří můžeme vyznat své viny, které nás tíží a přijmout odpuštění. V modlitbě, v Boží přítomnosti můžeme prožívat neskutečně krásnou radost, jakou prožíváme, jen když jsme v přítomnosti milované a milující osoby. Dnes nás Bůh zve do své přítomnosti. Dveře chrámu jsou otevřené. Stačí zaklepat a vstoupit. Je tam klid, přijetí a láska.

Amen (To je pravda, tak se staň)